

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 24

Dissabte, 28 d'abril del 1979

Preu: 25 ptes.

Darrera hora municipal

Els Tinents d'Alcalde del Nou Consistori de Granollers ja tenen funcions. A dos quarts de dotze del migdia del dia 27 d'Abril del 1979 la notícia es produïa de forma no oficial però seriosa. El procés de negociació política, feixuc i ardu, portat a terme pels Partits Polítics amb representació a l'Ajuntament de Granollers ha arribat a resultats entenedors. L'organigrama municipal, amb un ball maleït de funcions i presidències en les diverses Comissions Informatives ha quedat establert:

COMISSIÓ D'HISENDA MUNICIPAL

Presidència: Oscar Pelayo i Entrialgo (PSC-PSOE)

Composició: 2 Socialistes, 2 Convergència i Unió, 1 PSUC i - UCD

COMISSIÓ D'URBANISME I OBRES:

Presidència: Vicenç Rochina i Pascual (PSUC)

Composició: 2 Socialistes, 1 Convergència i Unió i 2 PSUC

COMISSIÓ D'ENSENYAMENT I ESPORTS

Presidència: Oriol Montaña i Tuset (Convergència i Unió)

Composició: 1 Socialista, 3 Convergència i Unió i 1 PSUC

COMISSIÓ DE CULTURA I JOVENTUT

Presidència: Concepció Navarrete i Sampere (PSC-PSOE)

Composició: 3 Socialistes, 1 Convergència i Unió i 1 PSUC

COMISSIÓ DE GOVERNACIÓ

Presidència: Manuel Maraña i González (PSC-PSOE)

Composició: 2 Socialistes, 1 Convergència i Unió, 1 PSUC i 1 UCD

COMISSIÓ SANITAT I ASSISTÈNCIA SOCIAL

Presidència: Josep Serratusell i Sitges (Convergència i Unió)

Composició: 1 Socialista i 2 Convergència i Unió

COMISSIÓ D'ACCIÓ CIUTADANA

Presidència: Antoni Cornelles i Aligué (PSC-PSOE)

Composició: 2 Socialistes, 1 Convergència i Unió i 1 PSUC

Naturalment les diverses comissions noves o les subdivisions de les ja existents estan subjectes a l'aprovació del proper Ple Municipal, per això donem el qualificatiu de no oficial a la notícia. Coneixem el nom d'alguns Tinents d'Alcalde-Presidents de les Comissions però alguns altres hauran de ser confirmats.

CURIOSITATS:

El Partit dels Socialistes le Catalunya-PSOE amb 9 regidors tenen feina a totes les comissions, on hi colloquen un total de 13 membres.

Convergència i Unió amb 8 regidors, tenen feina a totes les comissions, on hi colloquen un total de 13 membres.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya amb 3 regidors, tenen feina a totes les comissions, menys a Sanitat i Assistència Social, on hi tenen col·locats 7 membres.

Centristes de Catalunya-UCD amb 1 regidor i representats en dues comissions, ha de treballar a totes dues.

Això vol dir que hi hauran regidors que cal que facin «dobles» o «triples» per poder atendre les tasques de totes les àrees de treball.

La corbata amb nusos Drecera

Granollers, com la resta d'Espanya ha estrenat Ajuntament. Tots els avantatges i inconvenients d'una cosa estrenada es presentaran de manera irrefutable i exerciran influx al determini dels nous elements.

Qui es cregui que els afers heretats i d'altres que en sorgiran puguin arranjarse acte seguit i sense traves va equivocat. Caldrà que el poble s'identifiqui amb els homes elegits per tal de vèncer els molts inconvenients en planteig.

Tornem a tenir la Casa del Poble, l'Ajuntament, el Casal de tots i per això hem de palesar el nostre entusiasme. Els de dins treballant amb eficiència, col·laboració i honestat: els de fora procurant que cada mot sigui un contingut de nou alè, de crítica constructiva i d'exemple al compliment de disposicions i finalitats.

Pensem que l'Ajuntament és el primer fonament de la Democràcia i sense la nostra ajuda podríem fer possible que els que no senten la democràcia malbaratessin un dret inherent a cada ciutadà.

No pot ningú, en aquesta hora de realitats defugir del seu pes, de la seva ajuda i sobretot de la seva responsabilitat.

No ho oblidem. L'Ajuntament és casa nostra.

«Per mi no hi ha cap problema... De totes maneres he de consultar-ho al Partit».

La frase, o semblant, de vuit dies ençà l'hem sentida sovint. Cal aclarir, però, que la freqüència amb què l'hem sentida ha estat menor que l'èmfasi amb què ha estat pronunciada.

Sovint, tantes vegades com l'hem sentida, hem recordat que partit ve de part d'un tot, tros d'una àrea. I sovint, també, hem recordat que la part, per important que sigui, no és pas el tot. Elemental, no?

En la mesura que la part interpreta el tot, amb respecte, vitalitat, maduresa, altruisme i intel·ligència mereix el respecte, el creixement, la comprensió del tot. Altrament recórrer a les matemàtiques com únic argument, recórrer únicament i totalitària al partit, és deixar el tot pel partit. És deixar el tot partit.

Això ens desvetlla vells i no tan vells records! Participació és sinònim de fractura. Qui no recorda caigudes i àdhuc traumes? Cal que no tornin!

X.

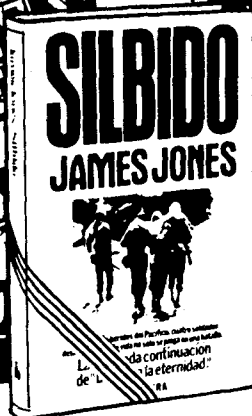
Premiem l'Estalvi

Diada del Llibre 1979

Del 17 al 30 d'abril

LA HISTORIA DEL CINE
Enric Ripoll Freixes narra la història de este medio a lo largo de sus etapas más significativas

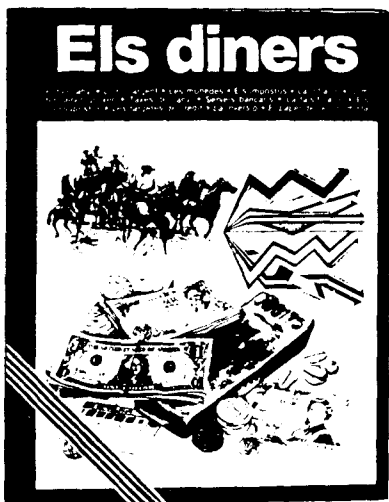
SILBIDO
Novela póstuma de James Jones, que ha constituído un «best-seller» en los Estados Unidos.

EL MONTSENY
Antoni Jonch, director del Zoo de Barcelona, fa una descripció del paisatge i de la fauna d'aquest parc natural vallesà.

FET AMB MANS CATALANES
Aquest llibre dona una imatge viva dels vells oficis populars en tota la nostra terra, des de temps immemorials.

ELS DINERS
Una exposició ben entenedora del que són i per a què serveixen els diners. Un quadern profusament il·lustrat.

COM VAN COMENÇAR LES COSES
La història dels invents i dels descobriments de la humanitat, explicada als infants mitjançant dibuixos i textos.

EL CATALÀ ES FACIL
Un mètode visual per tal d'aprendre correctament, en català i castellà, el nom de les coses que ens envolten.

CAIXA D'ESTALVIS DE SABADELL

Informeu-vos a les nostres oficines

Ratilles breus

El tindrem!

No fa pas gaires setmanes que en aquesta mateixa secció us parlava de la urgent necessitat de demanar amb tots els tons i mitjans l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Diumenge passat, unes dues-centes mil persones l'exigíem amb urgència i sense mutilacions de cap mena pels carrers de Barcelona.

Els Ajuntaments de tot el Principat —legítims representants del poble— han demanat que el projecte ens torni de les Corts aviat i sencer. Esperem el funcionament immediat de la comissió constitucional que ha d'examinar el text que, un cop aprovat per l'Assemblea de Parlamentaris, serà tramès al congrés de diputats. Si les tramitacions no es desgavellen, tot fa pensar que tindrem Estatut en el transcurs d'aquest any 1979 i els nostres drets com a poble seran reconeguts; el nostre nacionalisme, reivindicat.

Mentre el cap d'un partit polític deia des del balcó del Parlament que nacionalisme vol dir defensar Catalunya i l'Estatut per sobre de tot altre plantejament polític i ideològic, tot el poble clamava: «ESTATUT, ARA».

El tindrem!

Joan Barcon

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 82
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

Plaça Gran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboren: Jaume Camp - Esteve Colomer - Pere Canal - Montserrat Dalmau - Josep Garrell - Carme Garrell - R. Munné i Coll - Jaume Ortuño - Montserrat Ponsa - J. Rovira i Tenas - Martí Suñol - Esteve Sarroca - Gremi de Llibreters i Natàlia, Francesc i Núria.

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Primer acte cultural del nou Ajuntament

El dia 22, diumenge de Pasqüetes, els cantaires que formen la típica rotllana ciaverriana de la Societat Coral Amics de la Unió, com cada any, van presentar-se davant de la Casa de la Vila, per oferir simbòlicament per a tots els granollerins la cantada de Caranellies '79.

Sota la direcció del jove mestre Josep Marqués, la Massa Coral canta un bon repertori per les Autoritats i pel nombros públic que en aquests moments estava a la Fira del Llibre. Es agrada constatar que aquesta ambaxada de cantaires d'una de les més velles entitats culturals de Granollers, ros rebuda i escoltada pels membres del nou consistori, en aquest acte de tradició catalana.

Jornades Tècniques

El passat dia 4 d'abril van començar les «Jornades Tècniques del Botiguier» amb la introducció de Santiago Puges, membre de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona. La primera sessió va tenir lloc el 18 d'aquest mateix mes a càrrec de Josep Sinureu, que va encetar el tema de les declaracions de renda.

Les jornades estan organitzades per la Unió de Botiguers de Granollers per fer un servei d'informació als seus associats donades les darreres disposicions fiscals que afecten al botiguier.

El cicle de xerrades es tancarà amb dues sessions més, en les que es parlarà del calendar fiscal dels tres propers mesos, d'una sèrie de consideracions econòmiques i financeres referents a la visió comptable del negoci i també dels avantatges i inconvenients de la constitució de societats.

La iniciativa de la Unió de Botiguers de Granollers ha estat molt interessant pels seus socis i pels clients, ja que a més de l'important tema fiscal —tant a tenir en compte per la marxa del negoci dels botiguers— es tractaran temes com l'evolució del mercat i el sanejament del sistema distribuït, que repercutirà en favor del consumidor.

Icart, exposa

El proper dimarts, dia 1 de maig, inaugurarà una exposició de pintures a la Sala de Cultura Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, el conegut pintor J. Icart, que presentara 24 obres i 16 notes de color que les tindrà exposades fins el dia 15 de maig.

No cal fer la presentació d'aquest pintor granollerí, però sí hem d'informar que té obres seves en exposició permanent a les galeries A/B de Granollers, Van Gogh, d'Ampúria Brava, i en cinc sales de S'Agaró.

Desitgem que en aquesta nova exposició la seva obra sigui molt visitada i ben acollida pel món pictòric de la ciutat.

TAC, d'estrena a Mataró

La Secció de Teatre Associació Cultural, ha participat al Concurs Teatral que es celebra a Mataró, patrocinat per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis «la Caixa» i en el que hi realitzaran representacions una cinquantena d'agrupacions teatrals de tot Catalunya.

Els nostres aficionats, el dissabte dia 21 d'abril, a la Sala del Casal van presentar l'estrena de l'obra d'O. Dragun: «Històries per a ser contades», una traducció de Ramon Munné i Coll, dirigida per Julio Castronuovo i l'escenografia de Josep M. Farnés.

Esperem que ben aviat TAC la presenti a Granollers, encara que els serà un problema per la manca d'un teatre.

Curs Bàsic de Seguretat Industrial

El Servei de Previsió d'Accidents de la Mútua del Carme - Vallès Oriental, organitza del 28 d'abril al 30 de juny un important Curs Bàsic de Seguretat Industrial, amb el següent programa: Conceptes fonamentals - Tècniques d'Investigació aplicades a l'estudi del risc - Tècniques de lluita contra el risc i Tècniques en cas d'accident.

El professorat el formen: Antoni Dachs, Francesc Escarmís, Joan Julià, Pere Plana i Esteve Sala.

Les classes es donaran tots els dissabtes, d'onze a una del matí, a la Sala d'Actes de la Mútua del Carme.

Sopar d'homenatge

El passat dijous, als menjadors del restaurant El Golf, de Vallromanes, els treballadors de l'Hospital General van organitzar un sopar per homenatjar a Josep Serratusell, qui deixa el seu càrrec que venia exercint amb molt bon encert, en el nostre centre hospitalari, una prova n'és aquest acte de companyerisme de la gent senzilla que fins ara estava sota la seva direcció.

Defunció

En la Diada de Sant Jordi, va morir a L'Ametlla del Vallès, la senyora Mercè Prat i Puig, muller del nostre col·laborador Josep Badia i Moret, conegut a tot el Vallès.

La senyora Mercè, fou una dona actua que sempre estava present en els actes culturals de la nostra ciutat. A la seva població ha estat molt sentida la seva mort, com l'hem acusada els granollerins que tinguérem la sort de conèixer-la.

Rebi l'amic «Pep» Badia, el nostre més sentit condol.

Es necessita sang

La Mútua del Carme, durant els dies 27, 28 i 29, ha realitzat una nova campanya de recollida de sang, al seu local social. Esperem que la generositat dels donants hagi estat abundosa, ja que així contribuiran a ajudar a la falta de sang, tan necessària en moments difícils pels malalts.

Romiatge a Montserrat

Com cada any la Parròquia de Sant Esteve, organitza pels dies 5, 6 i 7 de maig, la tradicional Romeria a la Muntanya Santa de Montserrat que no dubtem acollirà a molts granollerins.

Amb motiu de la celebració d'aquest Romiatge a Montserrat, el diumenge es preparen uns autocars pels que vulguin ajuntar-s'hi. Per a inscripcions i informació, heu d'anar al Despatx Parroquial, els dimarts i dijous, de 6 a 8 de la tarda.

Assemblea de Pares

Pel dimecres, dia 2, a dos quarts de deu del vespre, està convocada una Assemblea de Pares d'Alumnes del Col·legi Municipal d'E.G.B., que tindrà lloc a la Sala d'Actes d'aquest Centre d'ensenyament. El punt més important és el de l'elecció de la nova Junta Directiva.

1.ª Copa Bultaco

Organitzada per l'Escuderia Sastre, demà diumenge, a les onze del matí, es celebrarà en el Circuit Permanent de Les Franqueses del Vallès la prova motorista 1.ª Copa Bultaco.

La Diada del Llibre

1. — Si fem una divisió entre llibres comercials i no comercials, per la festa del Llibre d'enguany, com ha anat la venda dels primers i dels segons? Podrieu fixar uns criteris, a parer vostre, sobre aquesta divisió?
2. — El llibre infantil i l'especial sensibilitat de l'infant per la publicitat, com s'han notat tot això a l'hora de la venda, i el consum d'aquest tipus de llibre?
3. — El llibre català com ha anat? Quin gènere literari ha predominat? Heu tingut la impressió que hagi augmentat? Els premis literaris, a part de donar uns quants diners a llurs autors, activen la difusió de l'obra premiada. Es comprovable tot això? Si podeu, referiu-ho també als premis literaris en castellà.
4. — Doneu-nos, per favor, 5 títols i autors dels llibres catalans que s'hagin venut més durant aquesta festa del Llibre. Igualment de 5 llibres en castellà.
5. — Falles i excel·lències de la fira del Llibre a Granollers. Digueu-nos quines si us plau.

Llibreria Carbó

1) Evidentment es ven molt més el llibre comercial. La gent al comprar un llibre busca evasió, i és curiós, gairebé tots els que compren un llibre no comercial se'n emporten dos, un de cada manera. A Granollers, per sort de tots, hi ha una gran inquietud per la literatura de qualitat, promoguda, sens dubte pels mestres dins les escoles, tant és així, que fora de la Festa del llibre, són els estudiants, l'animació de la llibreria durant tot el curs.

2) La publicitat té actualment un gran poder, no soiament sobre l'infant sinó en general (i no crec que sigui dolent). Vivim en un sistema de lliure comerç i per tant la publicitat s'hi troba formant part, de l'entorn.

Parlant de llibres, hem d'admetre que tot el que s'anuncia a la TV, per exemple, si té un mínim de qualitat és vendible, i en el cas de l'infant amb més motiu, degut a l'especial sensibilitat que té per acceptar nous amics que després, en els seus jocs, ell els convertirà en herois o vassalls segons el seu criteri.

3) El llibre català està ara en un moment de joia. Tenim la gran sort de comptar amb bons autors i la gent els llegeix... i de quina manera! Apart el fons literari que ens deixa aquest moment polític que estem vivint, apassionat i incert, el gènere literari català ha entrat en una època, que pot arribar a tenir, una gran transcendència en les Lletres Catalanes.

És molt possible que dintre d'aquest any s'acabi la Gran Enciclopèdia Catalana, obra «monstre» de màxima qualitat i contingut, també tenim la Història de Catalunya d'en Rovira i Virgili una altra gran obra que començarà a trobar-se a faltar. Tot això i una sèrie d'autors de pensament i assaig com poden ser Joan Fuster, Pau Vila, Joan Coromines, etc... de categoria internacional, donen una idea de la importància de la Literatura Catalana.

- 4) Les mil millors poesies de la llengua catalana.
— Les closes, Premi J. Pla, M.º Angels Anglada.

- Tornem a viure, Jacques Massacrier.
- Justicació de Catalunya, J. Armengou.
- Cap a una economia dels PPCC, J.M. Muntaner.
- Holocausto, G. Green.
- La muchacha de las bagas de oro, J. Marsé.
- La dificultad de ser español, S. Paniker.
- Triangulo Azul, M. Razda, M. C. Campo.
- Los invitados, finalista premi Planeta, A. Grosso.

5) L'única falla que hi ha hagut, no a nivell de Granollers sinó de la Fira del Llibre, en general, ha estat el que no hagin pogut sortir una sèrie de llibres anunciats ja en revistes i diaris i que la gent demanava per l'interès que despertaven els títols, però ja sortiran, renoi si sortiran!!

La Diada, fou presidida per un sol espanyol. La llibreria va estar molt animada, els amics ens van visitar, es va vendre bé, què més podem demanar?

Fins a l'any que ve!!

Llibreria Montseny

1) Si considerem llibres comercials els que a més de tenir un bon contingut tenen una bona presentació i toquen temes que preocupen al públic en general, indubtablement s'han venut més aquests.

2) S'han venut una mica més els que darrerament anunciava la televisió, però ho he notat menys que altres vegades. Els «Teo», «Tin-tin», «Astérix», «Tom i Irenne», «Grumets», «Les coses de cada dia», «Vida íntima de los animales», etc., han sortit bé, sobretot els catalans.

3) a) Força bé; b) La poesia; c) Sí; d) Sí, però no massa; e) Igual que en català.

4) Antologia poètica d'Espriu - Estimada Marta, de Martí Pol - Les mil millors poesies de la llengua catalana - Pregària al vent, de Ballarín - Les millors llegendes populars de J. Amades.

Manual de tècnica fotogràfica, de John Hedgecoe - Carta a mi padre muerto, de Gironella - Los invitados, de Alfonso Grosso - La revolución dietética del Dr. Atkins

- El perro pastor alemán, de Florencio Frorone.

5) L'haver durat tres dies ho considero més aviat un inconvenient perquè treu una mica el protagonisme del dia del llibre.

Flors i violes (Didó)

Libre infantil

1) Penso que en el nostre cas es poden diferenciar dos grans blocs de llibres:

- a) Per un cantó aquells que es venen molt pel seu preu baix, aquests són els contes típics de sempre que tenen una tirada molt més llarga i s'han fet de les edicions més senzilles i barates.

D'aquests llibres n'hem venut molts. La majoria són en castellà i els compren els pares o familiars que no saben com fer canviar el nen perquè amb motiu de la festa els hi fa il·lusió comprar un llibre pel seu fill.

- b) Per altra banda tenim l'altre gran bloc, que en podríem dir llibres més pensats, elaborats per a unes edats determinades, llibres en català, que pretenen arribar al nen, pel seu contingut literari, o bé per la plàstica etc....

Malhauradament aquests llibres, surten molts cars i no totnom hi arriba. De vegades les escoles els recomanen als pares perquè els comprin als nens. La gent que el dia de Sant Jordi compra aquests llibres són la gent que ja en compra tot l'any.

Hem de dir que a Flors i Violes, és de suposar que pel caire de públic que té ven molts més llibres d'aquests que no pas dels primers.

Pensem que, una vegada més, la cultura i el nivell socio-cultural fa que la gent compri uns llibres o uns altres.

2) Hem de dir que a la nostra parada no teníem ni el Superman ni el Jaky, però si que ens els van demanar moltes vegades, això vol dir que s'ha notat molt la seva influència, cosa que no deixa de ser trist.

3) Pels motius que ja hem dit abans, nosaltres venem molt llibre català, més que no pas castellà.

El gènere literari a la nostra parada que ha predominat és el conte, encara que també la narració com a llibre informatiu.

No sabem si considerar el còmic com a gènere literari, si és que sí, també ha predominat molt.

El gènere literari que a la nostra parada ha predominat és el conte, encara que, ni en català, ni en castellà.

- 4)
 - Col·lecció «TEO». (Català - Castellà) Editorial Trinu Mas.
 - Col·lecció TIN-TIN, (Català - Castellà) Editorial Juventud.
 - Vida íntima de los animales. (Castellà) Editorial AFHA.

vista pels Llibreters

- Col·lecció Parlem. Editorial «La Galera».
- Col·lecció «A poc a poc». (Català-Castellà) «La Galera».
- Blancanieves. Patito Feo. Caperucita, La bella durmiente... etc.... Editorial Susaeta.

I tots els llibres de La Galera en general, en català s'han venut molt.

5) D'excel·lències com diu vosaltres n'hi ha moltes, la primera és tenir el llibre al carrer a l'abast de tothom com no a mirar-se'l.

Una altra és que vivim la nostra festa, tan maca pel nostre poble com és la Diada de Sant Jordi, i además que ho fem a la Porxada, el lloc més adient tant pels granollerins com per la gent de la comarca.

Seria impossible imaginar-se Sant Jordi sense la Porxada encara que podríem dir que s'ha fet petita, doncs hi havia moments que estava invadida de gent.

Creiem que aquesta festa, encara que no sabem com, s'hauria de fer arribar als barris, que la mateixa gent d'aquests barris es mobilitzés i organitzés alguna cosa.

Una altra cosa que ens agradaria dir tant a xics com a grans, és que hem d'aprendre tots plegats a respectar les coses, els llibres es mereixen un respecte que se'ls tracti bé i que se'ls doni el valor que tenen, cosa que aquests dies ha mancat una mica.

No ens sembla bé que gent que durant tot l'any no toquen el llibre, aprofitin aquesta diada per sortir al carrer.

Creim que és un dret exclusiu dels llibreters.

Llibreria La Gralla

1. Referit a la rendabilitat a la nostra llibreria quasi tot el llibre té el mateix marge comercial o molt petites diferències. Suposem que la pregunta es refereix a la venda de l'anomenat «Best-Seller» o llibre impulsat per la moda i la propaganda.

El lector habitual no és gaire influenciable per la propaganda i adquireix els temes o autors que li interessen entre les novetats i els existents. El lector no habitual és molt més influenciable per la propaganda o per les sèries de T.V. i és aprofitada la diada per posar al mercat títols de «venda segura» i que evidentment es venen.

Pel que fa a la classificació per edats podríem dir que el lector jove és molt menys influenciable que el d'edat mitjana i que amb gent gran es torna a trobar un públic adult i format, quedant entremig un buit d'edat molt manifest.

La nostra llibreria posa l'accent en el llibre d'ús o de butxaca i això es tra-

dueix en la venda, i té molta menys importància el «Best-Seller» i el llibre car d'ornament o de prestigi.

2. A l'infant, la publicitat que li arriba és l'audiovisual. La T.V. i el cinema li creen mites que moltes vegades encara empitjoren la qualitat en passar al paper i que són remenats amb insistència.

Pel que fa al cinema a casa nostra podem constatar l'impacte que la projecció de les pel·lícules de l'Int-111 ha tingut per la popularització del personatge i de la sèrie posant-se de manifest incius en els petits de 3 anys que evidentment llegien solament les imatges.

Malgrat tot són els mitjans socio-culturals (família i escola) els que tenen una major influència en infants i adolescents.

El predomini de venda ha estat per part de la historieta o del llibre de qualitat sols limitat pel cost elevat que l'edició infantil té a casa nostra.

3. El llibre català s'ha venut malgrat no ser un moment de gran producció. En primer lloc novel·la i en segon poesia.

En català els premis literaris no tenen la influència que tenen en castellà, les dotacions en el segon cas són molt més altes i les editorials torcen el mercat per recuperar costos.

4. CATALA

L'Anarquista nu - Lluís Fernández.
Les Closes - M.ª Àngels Anglada.
Te deix amor la mar com a penyora. - Carme Riera.

Col·lecció: Les millors obres de la literatura catalana - Edicions 62. Mirall de Fantasia. - Pep Margenta.

Per nosaltres va ser el llibre més venut. Es tracta d'un autor-poeta de la comarca conegut en els ambients de joves i pensem que va influir en la venda.

CASTELLA

Pubis Angelical. - Manuel Puig.
La Muchacha de las Bragas de Oro. - Juan Marsé.

El asesinato de García Lorca - Ian Gibson
Poesía - (Neruda, Hernández, Gibrán)
Holocausto, Raíces, etc.

5. — Sant Jordi és ja des de fa uns anys una festa per Granollers i la Comarca, i aquest any s'ha superat l'assistència de gent dels anteriors.

Fóra desitjable que les diverses entitats coordinessin els actes que es porten a terme aquests dies per tal d'aconseguir una festa encara més important a Granollers.

La concentració dels actes a La Porxada no afavoreix que arribi als barris amb més intensitat aquesta diada, tot i que per iniciatives de les Associacions de Veïns i algunes llibreries s'ha començat a celebrar-ho com és el cas de Canovelles, Sota el Camí Ral (Cases Sindicals) i barri del Lledoner.

Llibreria Valdeneu

1) El llibre comercial és el que més es ven, la prova la tenim amb el llibre «Holocausto», Premis Planeta, etc....

2) El llibre infantil es ven molt bé.

3) El gènere literari que més predomina és sense cap dubte la novel·la. La venda del llibre català augmentat vist l'any passat. Sí, un premi literari atreu més.

4) Mirall trencat. - Mercè Rodoreda.

CATALA:

Obres d'en Pedroló. - Manuel de Pedroló.

Catalunya sota el règim franquista. - V. Benet.

Solitud. - Víctor Català.

Pregaria al vent. - Josep M.ª Ballarín.

CASTELLA:

Holocausto. - Gerald Green.

Factor humano. - Graham Greene.

No espanoles y Franco. - Josep M. Gironeja.

La señora del Bardó. - Ramón Garriga.

La muchacha de las bragas de oro. - Juan Marsé.

5) Les excel·lències són que potser és la resta, sinó la més bonica, una de les més boniques actualment a Granollers.

Llibreria Pavme

1) La venda dels primers ha estat degut per la publicitat millor que els segons, però a la vegada donada la variació de preus molt anivellada la segona.

2) Degut a l'aparició a T.V., el públic infantil ha demanat en massa. El Superman, El Bosque de Tollak. Les mares a fi de fer contents els fills, principalment les famílies de més d'un fill compraven el conte barat, no obstant els agradaven títols de més preu.

3) Bé. —Novella Si-Si-Si. Planeta: La muchacha de las bragas de oro. Nadal: los Narcisos. Espejos de España: España de la Dictadura a la Democracia.

4) Lluís Llac; Laia; El Barcelona; Mecanoscrit de 2.^{on} origen, Poemes i cançons d'Ovidi Montllor.

El holocausto; El cazador: La muchacha de las bragas de oro; Los invitados.

5) De falles no se'n pot parlar ja que els organitzadors de la festa en fer-ho de cor en tot moment troben col·laboració.

Excel·lent és la satisfacció del gran aolliment per tots els visitants que ens varen venir a veure amb un entusiasme insuperable, també la satisfacció contempla les visites dels col·legis, acompanyats pels mestres.

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÉFON 8708560

CODINACH

Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Vostè paga 5.795 ptes. a l'any

i la Companyia li cobreix una **Assegurança d'Accidents** per qualsevol motiu, durant les 24 hores del dia, a tot el món i en tot moment, incluint-hi la condució i ús d'automòbils i el risc d'aviació, de...

5.000.000 de Ptes. en cas de Mort
5.000.000 de Ptes. en cas d'Invalidès Permanent

en els anys successius, Vostè segueix pagant 5.795 Ptes, a l'any i la Companyia li actualitza la cobertura sota el següent

DETALL

	2. ^o any	3. ^o any	4. ^o any	5. ^o any	6. ^o any	7. ^o any	8. ^o any	9. ^o any	10. ^o any
Mort	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000
Invalidesa permanent	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000

Si la seva professió està dins les següents: Industrial, Comerciant, Advocat, Metge, Arquitecte, Agent de Vendes, Administratiu, etc., o qualsevol tipus de professió liberal, faci una trucada telefònica o vingui a visitar-nos i **li posarem en vigor aquesta Assegurança immediatament.**

Si la seva professió no es troba dintre les esmentades, també consulteu-nos, perquè mitjançant una prima adicional, amb seguretat podrem donar-vos la cobertura que Vostè necessita.

Commercial Union Assurance, la primera Companyia Europea d'Assegurances, a més de la modalitat que li hem presentat, us ofereix la possibilitat de contractar el mateix tipus d'Assegurança, amb diferents capitals:

MODALITATS	1. ^o any	2. ^o any	3. ^o any	4. ^o any	5. ^o any	6. ^o any	7. ^o any	8. ^o any	9. ^o any	10. ^o any	Prima total anual
Mort	1.000.000	1.100.000	1.200.000	1.300.000	1.400.000	1.500.000	1.600.000	1.700.000	1.800.000	2.000.000	1.449 Ptas.
Invalidesa permanent	1.000.000	1.100.000	1.200.000	1.300.000	1.400.000	1.500.000	1.600.000	1.700.000	1.800.000	2.000.000	
Mort	1.500.000	1.650.000	1.800.000	1.950.000	2.100.000	2.250.000	2.400.000	2.550.000	2.700.000	3.000.000	2.036 Ptas.
Invalidesa permanent	1.500.000	1.650.000	1.800.000	1.950.000	2.100.000	2.250.000	2.400.000	2.550.000	2.700.000	3.000.000	
Mort	2.500.000	2.750.000	3.000.000	3.250.000	3.500.000	3.750.000	4.000.000	4.250.000	4.500.000	5.000.000	3.156 Ptas.
Invalidesa permanent	2.500.000	2.750.000	3.000.000	3.250.000	3.500.000	3.750.000	4.000.000	4.250.000	4.500.000	5.000.000	
Mort	5.000.000	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000	5.795 Ptas.
Invalidesa permanent	5.000.000	5.500.000	6.000.000	6.500.000	7.000.000	7.500.000	8.000.000	8.500.000	9.000.000	10.000.000	
Mort	7.500.000	8.250.000	9.000.000	9.750.000	10.500.000	11.250.000	12.000.000	12.750.000	13.500.000	15.000.000	8.951 Ptas.
Invalidesa permanent	7.500.000	8.250.000	9.000.000	9.750.000	10.500.000	11.250.000	12.000.000	12.750.000	13.500.000	15.000.000	
Mort	10.000.000	11.000.000	12.000.000	13.000.000	14.000.000	15.000.000	16.000.000	17.000.000	18.000.000	20.000.000	11.590 Ptas.
Invalidesa permanent	10.000.000	11.000.000	12.000.000	13.000.000	14.000.000	15.000.000	16.000.000	17.000.000	18.000.000	20.000.000	

Estem al seu servei amb totes les modalitats d'assegurances

Incendi - Robo - Comerç - Automòbils - Responsabilitat Civil Vida - Accidents - Enfermetat - Agrícola - Transports - Maquinària

La vista és la que treballa

Avui parlarem un xic d'una de les errades que observem més sovint, sobretot dins del llenguatge parlat. És l'ús indegut, en català, de l'article neutre castellà «lo».

Fixem-nos, per exemple, en aquestes frases:

- No et sabria dir «lo» avara que és.
- L'agutzil ens dirà «lo» ocorregut.
- No sap «lo» que es diu.
- M'empipa pensar «lo» lluny que és.
- Vindrà «lo» més aviat possible.
- «Lo» admirable d'aquella dona.

Com es pot veure, totes elles provenen del fet de traduir, mot per mot, frases castellanes, dins les quals és usada, amb correcció, la forma *lo* de l'article neutre castellà. Per tal, doncs, d'esmenar aquesta anomalia, no hem de substituir, com fan alguns, el *lo* per un *ço*, ni tampoc per la forma de l'article *el*, traducció catalana de *lo*.

L'única solució gramatical adient és construir les frases d'acord amb girs, per cert ben escaients i que, si ens hi fixem, són també del tot corrents.

Així, les frases que hem posat al començament podem expressar-les d'aquesta manera:

- No et sabria dir «com» era d'avora.
- L'agutzil ens dirà «el que ha» ocorregut.
- No sap «allò» que es diu.
- M'empipa de pensar «com» és «de» lluny.
- Vindrà «al» més aviat possible.
- «El que és» admirable d'aquella dona, o també, «el que té» d'admirable aquella dona.

Però mai no podem usar, doncs, l'article neutre castellà «lo».

Així mateix, hem d'advertir que l'ús de l'article *el* davant d'oracions començades per *que*, pot esdevenir equívoc.

Per exemple: l'expressió *va obtenir el que més desitjava*, no ens aclareix si *el* es refereix a un substantiu masculí (càrrec, premi, honor, etc.), o bé vol tenir un sentit neutre.

Per tal de desfer el possible equívoc, val més substituir l'article *el* pel mot neutre *allò* o bé per l'expressió també neutra, *la cosa*.

Així, direm o escriurem: *va obtenir allò que més desitjava*, o bé, *va obtenir la cosa que més desitjava*.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

FE D'ERRATES

Al nostre article «Ara que som al llindar de la Diada del Llibre...», publicat al número anterior, hem observat l'existència de la següent frase: «que el mateix inventa un passat que somni, a la fantasia...». O sigui, un veritable galimatias.

Allò que realment havíem escrit, i havia de sortir, per tant, a la nostra revista, era «que el mateix inventa un passat que descobreix un futur; que pot dur-nos a mons irreals, al somni, a la fantasia...».

Presentem, i esperem que vulgueu acceptar, les nostres excuses per aquest lapsus de composició.

Notícia de l'Ajuntament El Cartipàs

A part de les qüestions més o menys de tràmit, que ha hagut d'atendre el senyor Alcalde en els primers dies del seu mandat, i del greu i dolorós problema de Viviendas Municipales, S. A., del qual s'ha ocupat la mateixa Comissió Permanent, és innegable que la nova etapa de vida de l'Ajuntament ha estat presidida per la negociació sobre el cartipàs municipal.

La negociació ha estat dura i laboriosa, i, malgrat que, a l'hora que escric aquestes ratlles, encara falta afinar molts detalls, ja podem dir que el gran vençut és Convergència i Unió.

M'explicaré.

Tots els grups han estat d'acord en què hi havien dues Conselleries, o departaments, d'una importància política primordial, que eren Ensenyament i Cultura, i Urbanisme i Obres. Semblava, doncs, que una de les dues havia de ser per a Convergència i Unió.

Nosaltres vàrem demanar Ensenyament i Cultura, però els Socialistes se l'atribuïen a ell mateixos en el seu projecte de distribució de funcions. La lluita per a tenir aquesta Conselleria ha estat obstinada per una i altra banda.

Quan, finalment, s'arribà a la conclusió que era impossible obtenir-la per a Convergència i Unió, es plantejà d'assumir l'altra Conselleria, o sigui la d'Urbanisme. L'alternativa tampoc fou acceptada. En l'esquema socialista, Ensenyament i Cultura, i Urbanisme, per la seva força política, havien de ser regides pels Socialistes i els Comunistes, mentre reservaven a Convergència i Unió altres Conselleries de les que s'ha dit que tenien un caràcter més tècnic, com és Hisenda.

Per tal de demostrar que no defugíem els gravíssims problemes de la Hisenda municipal, hem manifestat que estàvem disposats a ocupar-nos d'Hisenda, però no pas a canvi d'Ensenyament i Cultura.

A hores d'ara sembla que prevaldrà una solució, possiblement no satisfactòria per a ningú, llevat del P.S.U.C., consistent en dividir Ensenyament i Cultura en dues Conselleries, una que seria Ensenyament i Esports, que seria encomanada a Convergència i Unió, i l'altra que seria Cultura i Joventut, que ho seria als Socialistes. Els Comunistes presidirien Urbanisme, i els Socialistes, Governació i Acció Ciutadana. Sanitat i Assistència Social quedaria per a Convergència i Unió. Hisenda finalment, se l'adjudicarien també els Socialistes.

Les negociacions han pallesat molts recels entre els diversos grups, que només una etapa de treball pot superar; o bé incrementar-se, en quin cas la col·laboració es faria molt difícil.

Malgrat el disgust per la comprovació de l'existència d'aquests recels i per la divisió d'Ensenyament i Cultura, que en realitat ens deixa amb mitja Conselleria, hem cregut que no havíem d'estripar les cartes, i en canvi havíem d'acceptar el cartipàs amb un franc esperit de col·laboració i de servei a la ciutat, per un període de temps que finirà amb l'any que som; amb l'esperança que el treball conjunt establirà un clima de confiança que faci possible una distribució més equitativa. Cal no oblidar que l'armonia i la concòrdia són sempre, a la curta o a la llarga, obra de la justícia.

Pere Canal

Masó
GRANOLLERS

Sastreria
Camiseria
Confecció

Plaça Perpinyà, 3
Telèfon 870 05 95

La Comissió Fabra coordinadora de societats culturals granollerines inicia una nova etapa

El diumenge dia 25 del mes passat es va inaugurar oficialment el «Casal Pompeu Fabra, nou estatge de les entitats culturals de Granollers, situades a l'edifici on estaven les dependències de la «Mutua del Carme», format per les antigues cases de Can Pntes i Can Pedrals.

Amb motiu de la inauguració es van fer un seguit d'actes organitzats per les entitats culturals que constitueixen la «Comissió Fabra». Es va començar a les onze del matí amb un cercavila organitzat pel Centre Comarcal de Formació Teatral. A les dotze es va fer la inauguració oficial del Casal amb la visita a les dependències de les diverses entitats culturals de la «Comissió Fabra» que hi tenen el seu estatge. Es va obsequiar els assistents amb galetes i vi bo i va amenitzar l'acte, amb la seva actuació, el «Grup Xarxa». L'Agrupació Excursionista de Granollers va muntar una Exposició fotogràfica i projecció de diapositives que reflectien les diverses activitats dels excursionistes de Granollers i es va acabar l'acte amb una audició de sardanes a càrrec de la Cobla Jovenívola de Sabadell, organitzada per l'Agrupació Sardanista de Granollers.

Van assistir oficialment a l'acte d'inauguració el senyor Joan Guitart, secretari tècnic de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el senyor Antoni García, conseller de Cultura en representació de l'Ajuntament, una representació de les candidatures a les eleccions municipals, corresponents

als partits polítics de PSC-PSOE, Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana, representants dels diversos estaments culturals de la ciutat, de la central d'Òmnium Cultural i de la comarca i nombrosa participació de socis de les diverses entitats culturals de Granollers.

Dades per a una Història, que fou difícil

La «Comissió Fabra», gestora del Casal Pompeu Fabra, va néixer l'any 1968. Amb motiu del centenari de l'Agrupació Sardanista de Granollers va proposar a les altres entitats culturals de Granollers celebrar-lo amb alguns actes. En aquells moments i pels motius de la repressió que tots coneixem, el nom de Pompeu Fabra, que era conegut a tot el món com

a un gran filòleg, a Catalunya era un desconegut per la gran majoria de la gent.

A fi d'organitzar els actes de l'homenatge esmentat, es va constituir una Comissió d'Homenatge a Pompeu Fabra, que, amb el patrocini de l'Ajuntament, va organitzar diversos actes del 5 al 29 d'octubre de 1968, que van constituir un

gran èxit tant per la concurrència de públic i concursants com per la qualitat dels actes.

Vist el bon resultat positiu que havia donat l'organització d'uns actes, fet conjuntament amb totes les entitats culturals, es va creure convenient de no dissoldre la comissió i es va constituir la Comissió Permanent d'Homenatge a Pompeu Fabra.

Des de la seva Constitució, la «Comissió Fabra» ha organitzat tot un seguit d'actes de gran importància cultural i ciutadana. Dintre d'aquests actes hi trobem les Festes Culturals de Primavera realitzades durant molts d'anys i que comprenen tot un seguit d'actes culturals, organitzats per les diferents entitats i coordinats en un programa Comú per la Comissió. Un altre tipus de treball de la Comissió ha estat la realització conjunta d'alguns actes dels quals en relacionarem els més importants.

L'any 1971 la «Comissió Fabra» va organitzar les festes populars de cultura Pompeu Fabra que havien nascut i crescut a Cantonigrós i ja tenien un gran prestigi. Aquell any les Festes foren dedicades a l'eminent geògraf Pau Vila.

També va organitzar el 1.º Cicle de Teatre i la creació dels premis Granollers de Teatre que després ha continuat el TAC de l'Associació Cultural dintre de la mateixa Comissió.

Entre els actes que ha organitzat la Comissió P. F. en podem mencionar, com a més destacats, entre les «Festes Culturals de Primavera» els del mil·lenari de l'Abat Oliba l'any 1972, l'audició d'«El Pessebre» del gran mestre Pau Casals amb l'actuació de l'Orfeó Català i l'Orquestra Ciutat de Barcelona dirigits pel mestre Enric Casals, que va ser la primera que es va fer a Catalunya fora de Barcelona i va constituir un gran esdeveniment musical i de fervor popular.

L'any 1976, amb motiu de la designació de Granollers com a «Ciutat Pubilla de la Sardana», la Comissió F. es va fer càrrec de l'organització dels actes entre els quals en podem destacar l'estrena del poema simfònic «Empúries» del mestre granollerí Josep M.ª Ruera que va ser interpretat per l'Orquestra Ciutat de Barcelona dirigida pel mestre Ros Marbà.

També aquesta Comissió va ser la iniciadora dels treballs de preparació del Congrés de Cultura Catalana a Granollers.

Tota aquesta feina important feta per la Comissió, ho va ser en unes condicions materials no gaire favorables, amb les diferents entitats escampades en diferents llocs de Granollers, algunes d'elles amb unes condicions precàries que dificultaven el seu bon funcionament. Amb motiu de passar a l'Ajuntament els locals de la Mútua del Carme, la Comissió Fabra va demanar a l'Ajuntament la cessió de l'edifici per a poder-lo utilitzar com a Casal Cultural que permetés a les diferents entitats culturals de Granollers poder disposar d'un estatge suficient i segur que els permetés portar endavant les seves activitats i facilitar la convivència entre elles. Les negociacions van ser llargues i difícils degut a fortes pressions que tenia l'Ajuntament perquè enderroqués l'edifici. Finalment en un Ple Municipal l'Ajuntament va cedir l'edifici a la «Comissió Fabra» i després d'alguns treballs imprescindibles va posar-lo en condicions.

El local acull en aquests moments 7 entitats i una escola

El Casal acull en aquests moments les següents entitats: Agrupació Excursionista de Granollers, Agrupació Sardanista de Granollers, Agrupament Escolta, Delegació Comarcal de Granollers d'Òmnium Cultural, Associació Cultural, Joventuts Musicals, i el Centre Comarcal de formació i animació teatral i també és utilitzat de manera provisional per

l'Escola Nacional Pereanton. Properament acollirà diverses entitats culturals més, així com també a l'Associació de Veïns de Granollers Centre.

Aquest «Casal Pompeu Fabra» permetrà desenvolupar a Granollers una vida cultural més activa i coordinada i facilitarà el contacte i la convivència entre totes les entitats culturals de la ciutat.

Festes Culturals de Primavera '79

Dissabte, dia 28
Sala d'Actes
Institut Batxillerat
Nit, a les deu

Representació de l'obra d'Agustí Soler i Mas

ELS LLITS DE VALDEMOSA

a càrrec del Col·lectiu d'Actors Manresans

Diumenge, dia 29
Diada Universal
de la Sardana
Matí, a les dotze
Plaça de la Porxada

A càrrec de la Cobla Laietana

AUDICIÓ DE SARDANES

organitza Agrupació Sardanista

Museu de Granollers

Tarda, a les 7

Representació de l'obra

ELS MALENTESOS

Teatre d'Ombres a càrrec de Montserrat Tintó

PIF - PAF - POMA

organitza Museu de Granollers

MAIG

Dijous, dia 3
Casa de Cultura
Nit, a les deu

Segona Conferència del Cicle sobre

LES DARRERES TENDÈNCIES DE LA POESIA CATALANA

organitza Associació Cultural

Divendres, dia 4
Casa de Cultura
Nit, a les deu

PROBLEMÀTICA INFANTIL A LA CATALUNYA D'AVUI

Conferència per Trinitat de Cabo,
organitza Òmnium Cultural

Dissabte, dia 5

SESSIÓ CINEMA INFANTIL

organitzada per Òmnium Cultural

Diumenge, dia 6
Vivendes Sindicals
Matí, a les dotze
Local Associació de
Veïns Sota el Camí Real

A càrrec de la Cobla Genisenca

AUDICIÓ DE SARDANES

A càrrec de la Massa Coral i Coral Infantil

CONCERT CORAL

organitza Societat Coral Amics de la Unió

antoni ARENAS
pintura publicitària

Especialitat amb retolament de cotxes i valles

Taller: Carrer Corró, 215 - Telèfon 870 16 61 - GRANOLLERS

Els més joves opinen

És Sant Jordi. La Porxada està plena de gent i de llibres. L'Albert i en Jordi, dos germans, busquen nous llibres per llegir. Remenant en una parada troben en Miquel amb un parell de llibres sota el braç.

M. —Són dels **set secrets**. Es que a mí m'agraden els contes d'aventures. Hi ha molta emoció. I els protagonistes són noies de la nostra edat que han fet un club i descobreixen molts misteris. A l'escola també hem fet un grup d'amicsú però no trobem cap cas que s'assembli als seus, que són molt originals.

A. —Ara ja en llegeixo d'altres, jo! Ja tinc tretze anys! Mira, si vols te'n diré algun. Veus aquest? —senyalant-ne un— «La ciutat sense muralles», succeeix a la Barcelona del segle passat. O bé aquest altre: «En Mir, l'esquirol» d'en Josep Vallverdú, que parla d'un noi que ajuda a escapar els catalans segrestats pels moros. Tots dos són llibres de la col·lecció «Els grumets de la galera», els darrers, encara que en sortiran de nous aquests dies. Són molt fàcils d'entendre i molt bonics. A la mateixa col·lecció n'hi ha també per a nois més petits, com en Jordi, que té nou anys. Au, Jordi, digues al Miquel els llibres que et varen portar els reis.

J. —Em van portar «El Zoo d'en Pitus», que és el llibre d'uns nens que fan un Zoo per a guanyar pessetes perquè el Pitus està malalt i ha d'anar a un metge estranger per a poder-se curar. I també me'n van portar dos de la col·lecció Xarxa, que no em recordo com es diuen però que són uns contes molt bonics. A més a més em varen portar dos llibres d'en Tin Tin que m'agraden molt.

M. —Bufa! I a mi! Jo en tinc tota la col·lecció sencera i me l'he llegida potser tres vegades. Com el Cavall Fort. Hi estic subscript i cada vegada que l'envien me'l miro un parell de vegades. El número d'aquest mes és el que fa 400 i és un extraordinari.

A. —I ja coneixes el Tretzevents? És per a nois una mica més petits, més o menys com tu. Podries demanar als teus pares una subscripció, ara, per Sant Jordi. Ja veuràs com t'agradarà.

A casa també estem subscrits al Rodamón i a Plaça Gran. En el Rodamón pots escriure-hi poesies, reportatges, articles tú mateix i t'expliquen les notícies de cada setmana d'una manera ben senzilla, perquè les puguis entendre. De Plaça Gran ja en deus haver sentit parlar. És per a persones grans, però jo cada setmana en faig els mots encreuats amb el meu pare.

M. —Ui, que és tard! Me'n vaig de seguida. És que parlant d'aquests llibres i d'aquestes revistes que dieu que estan tan bé m'ha passat l'estona volant. Ah!, i gràcies per totes aquestes recomanacions. Ja els ho explicaré tot als pares, a veure si me'n fan algun cas.

Nàtalia, 12 anys - Francesc, 14 anys i Núria, 12 anys

Flors, Urbanisme i Política

De flors sempre n'hem tingut; d'urbanisme, més o menys deficient també; de política, o millor dit, manifestació política no n'hem tingut durant molts anys. L'hem estrenada fa poc, perquè dos o tres anys de fer política no és res més que un petit aprenentatge.

Si el dijous o el dissabte us fixeu amb les mestresses de casa veureu com es gasten uns bons diners amb plantes i flors, quasi no es veu una dona que, carregada de minestra no porti un menat de verd o alguna flor amb el seu test.

Això vol dir que actualment ens anem conscienciant que són les flors en la vida de les persones i que aquestes cerquen la bellesa allà on és.

En barrejar l'urbanisme amb les flors, ho faig amb l'ànim d'observadora, pensant a la vegada com seria la nostra ciutat si a cada nova estada s'hi deixés lloc

adequat perquè hi poguessin viure plantes i flors.

En quant a política ho faig pensant que si tenim la sort que el conseller que estrenem fos conscient d'aquest afer tindriem molt de guanyat. La nostra ciutat té molts indrets, racons i places on hi manquen plantes i flors i hi sobren forats. Cal que siguem sensibles a aquesta situació i pensem d'una vegada que una ciutat com cal reporta l'existència d'aquest ornament entre altres coses, per prestigiar els seus ciutadans.

La plaça de l'Església és una mostra ben palesa de la necessitat al·ludida que sort hi ha del minúscul jardí que arreurat als murs de la Parròquia dona un xic d'alegria al trist espectacle del seu paviment.

Montserat Dalmau

Faves, Pèsols i Carxofes a la Catalana

Seguint per la ruta gastronòmica catalana de l'època, no podem oblidar-nos de les faves, pèsols i carxofes a la catalana que certament mereixen la nostra atenció. Si bé més d'un tractadista culinari, nega la personalitat dels pèsols com a element soïtari, jo particularment sortiria per a defensar-los. Estic d'acord que les qualitats varien, segons sigui la seva procedència. Decimo la meua prioritat pels del Maresme. La dolçor es inigualable. Penso que hom els pot menjar: sols, acompanyats, per començar, per acabar i si molt m'apureu, per començar i per acabar. Ho he vist fer més d'una vegada; concretament en el restaurant Hispania de Caldetes.

Pel que fa a les faves, s'ha de dir que és important que siguin tendres, no gaire granades.

Les carxofes, per les seves múltiples maneres de menjar-les, s'han convertit en plat important per a totes les taules. Cal tenir cura a l'hora de triar-les, procurant no escatimar, a la tria, cap fulla que no sigui prou tendre. La preparació que jo us proposo és simple. La feina està en la preparació; donat que aquest és un plat molt mengivol, cal no fer curt.

En una olla de terra, fregir amb llard i oli meitat i meitat, una tira de cansalada viada tallada a daus i unes botifarres crues, a raó d'una per comensal. Apartar-ho una vegada fregit i amb el mateix oli, sofregir-hi una ceba ratllada i dos grans d'all. Quan comenci a agafar color, abocar-hi les faves, els pèsols i les carxofes, tot triat i net, la cansalada, la botifarra, un brot de farigola, un brot de menta i una fulla de llorer. Barrejar-ho tot plegat i afegir-hi aleshores un got de vi ranci i un de brou (a falta d'aquest, un got d'aigua i una collaredeta d'algun concentrat de carn), sal i un polset de sucre. Tapar l'olla amb un plat soper, ple d'aigua i deixar-ho «ofegar» molt lentament, a foc suau. Uns moments abans de servir-ho, afegir-hi un tros de botifarra negra de la anomenada «bisbe», per persona. Sacsejeu un xic l'olla i a menjar s'ha dit.

Les proporcions poden variar, segons els gustos; proveu però per tres kilòs de faves, tres de pèsols i dos de carxofes.

Montserrat Ponsa i Tarrés

PENTECOSTA

Conferència · Col·loqui
per Josep M.ª Ballarín

L'Esperit

Lloc: Sala Sant Esteve

Dijous 3 de maig - A les 10 vespre

Parròquia Sant Esteve

Coses de l'home vell

Hom parla del seny dels vells; hom comença de posar seny «en fer-se gran». Un vell sol ser un «home de seny» perquè ha après de ser més caute i de relativitzar les coses. Així quan ara sent a molts que donen totes les culpes als quaranta anys de franquisme, recorda els quaranta anys de franquisme que molts donaven totes les culpes als «rojos». Ara no li fa gaire gràcia veure el canvi de noms de carrers posant-hi noms de persones o de personalitats perquè el vell recorda les ràpides esborrades de noms de carrer corresponents a les ràpides successions de canvis polítics. Minva molt l'entusiasme anterior per determinades persones, personalitats o institucions. Si no vigila, el vell pot anar a parar a un escepticisme universal i a un «tant-se-mendonisme» eixorc.

Algú podria pensar que el «fer-se vell» porta a ser tradicional i conservador; però no és pas necessàriament així. Més aviat és fàcil que el tarannà relativitzador s'exerceixi també damunt la gent i les tendències conservadores i tradicionals.

Provem de fer-ho damunt un període de la nostra història no massa llunyana. El del moviment litúrgic sorgit amb ocasió del Congrés de Montserrat. Fou a Catalunya, i només a Catalunya. El cant gregorià, l'art inspirat pel descobriment del caràcter comunitari del culte, l'amor de les esglésies i coses antigues i, sobre tot, l'aparició de les casulles amples, mal anomenades «gòtiques», provocaren una divisió entre la gent de missa i més encara entre els capellans. No cal dir que els seguidors del moviment eren els «avençats» de llavors, i els seus contraris, els tradicionals o conservadors. No cal dir que els primers solen ser cata-

lanistes i els segons, botiflers. D'aquesta manera la casulla ampla es convertí en un «test». Un capellà que s'estimés que aspirés a una prebenda, mai no s'hauria posat una casulla comprometedora de catalanisme com l'ampla.

Mossèn Lluís Carreras contava que en una audiència de l'Alfons XIII als cardenals espanyols, el Rei s'adreçà molt concretament al Cardenal Vidal i Barraquer per pregar-li que abandonés les dites casulles i retornés a la casulla tradicional «anomenada —digué el Rei— de guitarra per accentuar-ne el seu caràcter típicament espanyol».

Doncs bé, l'home vell, relativitzador... somriu en contemplar com, mentre uns abandonen la casulla, els altres s'hi agafen fort. Els «altres» són els continuadors d'aquells tradicionals d'abans, només que els d'ara, la casulla que defensen és cabalment la que els seus predecessors rebutjaven: la «gòtica». I els

que es reien del gregorià, ara donen la raó als gregorianistes. En un altre ordre de coses, passa el mateix: Balmes hagué de patir persecució dels conservadors de la seva època, mentre que després els successors dels seus perseguïdors, el prenen per bandera. Què diria Menéndez i Pelayo, santanderí que parlava correctament el català i que tan coratjosament defensà el català com a llengua (i el dret d'aquesta llengua) a la presència de la Reina Maria Cristina... de la persecució soferta per aquesta llengua per part de tants que d'ell se n'omplen la boca?

Per això el vell, a aquests immobilitats, sornaguerament els adverteix que no diguin mai «d'aquesta aigua no en beuré» i pensa que encara no som morts que no vegem com es defensen recolzant-se en el pensament de Mossèn Dalmau o del Pare Llimona, per exemple...

J. Rovira Tenas

GLOSES

El perill nuclear

Aquests darrers dies els diaris han portat una notícia escruixidora. Sembla que en una central nuclear dels Estats Units, i a causa d'una avaria inesperada, es va ocasionar una fuga de radioactivitat, tan intensament perillosa, que fins es va pensar en la conveniència d'evacuar prop d'un milió de persones per salvar-les de la contaminació produïda en l'aire d'aquells indrets.

Es ben trist el cas d'haver de dependre d'aquesta mena d'energia tan arriscada per fer rutilar el progrés aconseguit aquests darrers anys, segons el parer dels especialistes. Pel que es veu, ja no basten el carbó ni el petroli ni els sals d'aigua a la producció de l'energia que ens és indispensable, si volem mantenir la vida humana en aquest planeta. Hem d'exposar-nos a fer ús d'aquesta nova font energètica, que tan pot ser que ens mantingui un cert temps com que ens esclafi el dia més impensat.

Si ni hi podem fer res, més val que no ens hi encaparrem gaire. Desem els planys inútils i tirem de dret a veure què passa. Vinga, doncs, encendre els llums a gracienc, dependre l'aigua calenta a dojo i tenir el cotxe a la porta, sempre a punt d'anar a fer una costellada.

Tot plegat, ja no ve d'aquí. Som uns condemnats a mort i, amb la llei a la mà, ningú no ens pot privar de res a la vetlla de la nostra execució.

XIXU

VENEDOR

(ZONA VALLÈS)

A hores o fixa
amb o sense cotxe

Imprescindible:
Lliure Servei Militar
Carnet de conduir

Retribució a convenir
segons preparació

Telèfon 870 84 54

demanar per la senyoreta Nuri

Vila oberta

Teatre d'ombres i colors

Museu de Granollers, presentarà demà diumenge, dia 29 d'abril, a les **set de la tarda**, l'espectacle de teatre d'ombres i colors: Pif - Paf - Poma i Els Malentesos, a càrrec de Montserrat Tintó.

Problema laboral

Aquesta setmana han circulat per la ciutat uns fulls informatius del problema laboral que s'ha plantejat a l'empresa Mundoplast.

Miting - Festa

Avui dissete a les vuit de la tarda, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, està anunciat un Miting-festa per l'Amnistia i la Llibertat dels patriotes catalans, en el que actuarà el cantant basc Hibad Recunjo i a més hi haurà diferents parlaments.

Curiosa exposició

S'inaugurà la Diada de Sant Jordi al Museu de Granollers l'exposició **COM ES FA UN LLIBRE?** que restarà oberta fins el proper mes de juny.

Durant la setmana del 7 al 13 de maig, s'impartiran classes sobre les diferents fases de Com es fa un Llibre, donades per personal especialitzat, adreçades als mestres de les escoles i al públic en general. Per a confirmar l'assistència a aquestes classes podeu telefonar al Museu on sereu informats degudament.

No nuclears - Gràcies

El terrible perill nuclear

El que havia de passar alguna altra vegada ja ha passat a Harrysburg (Pennsilvania) hi ha hagut un dels accidents nuclears més importants des de la bomba d'Hirosima. Són per tots sobradament coneguts els perills que un accident d'aquesta mena poden ocasionar. A part dels perills de contaminació, que són els més importants i que ens haurien d'horrificar a tots, hi ha la desgràcia (perquè ho és) d'haver de marxar d'un lloc en el qual segurament la major part de la gent que hi viu hi ha nascut i, amb no pocs esforços i suors, han aconseguit un nivell de vida més o menys digne. Ara però, tota aquesta gent, si volen viure amb un mínim de tranquil·litat, han de marxar a altres llocs a viure, a treballar, etc..., o sinó quedar-se amb el perill de que d'aquí uns quants anys se'n comencin a sentir les conseqüències de la radioactivitat.

Diuen que el perill d'explosió ja ha passat però tots sabem que els efectes de la radioactivitat no desapareixen així com així; els que ho diuen saben molt bé perquè ho diuen ja que unes informacions ben fetes i clares del que realment són les centrals nuclears i els perills que comporten, resultarien catastròfiques pels grans capitals que les promouen.

A Suècia, per exemple, hi ha una central semblant a la de Harrysburg i està previst paralitzar-la. Es farà el mateix al nostre País?

Aquesta vegada els ha passat als mateixos americans, tot i que les més perilloses ens les porten a casa nostra. ¿Caldrà esperar que passi el mateix o pitjor en qualsevol de les que hi ha en el nostre País per decidir-nos d'un cop a dir massivament **NO A LES CENTRALS NUCLEARS?**

Grup de Defensa del Patrimoni Natural de l'Agrupació Excursionista de Granollers

Obituari

Ha estat molt sentida la mort de la senyora Maria Camps i Moret, de coneguda i estimada família granollerina, ocorreguda el dia 21 d'aquest mes, després d'una penosa malaltia.

A l'acte del seu enterrament van assistir gran nombre d'amics de la finada qui sabé guanyar-se, en vida, l'estima de tothom, notant-s'hi la presència de molta gent relacionada amb l'estament musical de la ciutat i de Barcelona.

Rebin els seus familiars i, en particular el seu espòs Bonaventura Garcia, la nostra més sentida condolença.

La llumeneta

Aquest és el nom d'una revista nova que editen els alumnes de l'Escola Municipal del Treball i que a més de ser redactada és impresa a la mateixa Escola. El format és de tamany foli i aquest primer número té 24 pàgines amb il·lustracions i el text és en català i castellà.

Desitgem a La Llumeneta una llarga continuïtat i felicitem als promotors de la seva edició.

Magatzem per llogar per temporada

300 m² lloc cèntric
Raó: 870 42 43

Cicle de cinema

"Humphrey Bogart"

Cada divendres, a les 10 de la nit, fins el dia 1 de juny, es projectaran pel·lícules protagonitzades per Humphrey Bogart al Museu de Granollers. El programa d'aquest cicle és: 20 d'abril, El bosc petrificat; 27 d'abril, El fal·cò maltès; 4 de maig, L'últim refugi; 11 de maig, Cayo Largo; 18 de maig, El somni etern; 25 de maig, Casablanca, i 1 de juny, Tenir o no tenir.

Defuncions

Del 16 al 22 d'abril, a Granollers han mort. Orofila Basurto i Martínez, 86 anys; Josefa Carbó i Ferran, 63 anys; Rosario Trullàs i Bassas, 54 anys, vídua Joan Civil i Bellavista; Remigio Martí i Batalla 85 anys, i Maria Camps i Moret, 58 anys.

L'apotecari

ABRIL

Dissabte	28	Bellavista
Diumenge	29	Jonch-Puig
Dilluns	30	Montaña

MAIG

Dimarts	1	Ochoa
Dimecres	2	Oliva
Dijous	3	Olivet
Divendres	5	Parera
Dissabte	5	Rahola

4

FENOSA
GRANYER
REBULL
VILADOMAT

escultors

del

99

EXPOSICIO
HOMENATGE

Prorrogada fins el 5 de Maig

LABORABLES (excepte dilluns):
de 10 a 14 hores i de 18'30 a 20'30

FESTIUS: de 11 a 14 hores

CAIXA D'ESTALVIS
I MONT DE PIETAT
DE BARCELONA

Ciutat.1 (Plaça Sant Jaume) BARCELONA

Teatre

Mestrestant... encara és necessària la suplència

El TAC de Granollers, ha estrenat a la Sala del Casal de Mataró. El lector de Plaça Gran ho sap per una notícia aplegada en un altre indret d'aquest número.

Cal aclarir, però, que si ho ha fet a Mataró no és pas que el TAC s'hagi exiliat, és simplement un dels grups pre-seleccionats de la Primera Campanya de Teatre de «La Caixa» que té lloc en el mencionat local de la capital del Maresme del dia 4 al 30 d'abril d'enguany.

Inicialment per aquesta Campanya s'hi presentaren 56 grups dels quals en foren escollits 21, que són els que actuen durant aquest mes d'abril. D'aquest 21 n'hauran de quedar 6, que seran els que faran repetides actuacions per diversos indrets de Catalunya, composant així la Primera Campanya de Teatre.

El sistema d'eliminació és fet per mitjà d'un jurat que en base a la representació, o davant l'imatge de cada representació captada amb videotape jutjarà el grau de qualitat de cada espectacle pre-seleccionat i representat. El sistema i la diversitat de Grups pot portar polèmica i és molt possible que tot això animi un bon xic el rotllo teatral d'aquests mesos.

En aquesta ressenya volíem però deixar constància, de la considerable vitalitat del teatre independent, que sembla contradir les descripcions de desencís que els ambients culturals acusen darrerament. Igualment és remarcable la diversitat de Grups en lluita, per dir-ho amb un terme esportiu, des de Grups professionalitzats fins a grups que habitualment fan teatre, passant per grups formats només per a aquesta ocasió. Els espectacles presentats van des del típic treball col·lectiu fins a obres d'autor.

Un altre dels fets a remarcar és la importància que té la labor de promoció cultural de l'entitat promotora que encara és necessària, perquè ens manca la mínima estructura organitzativa i política que converteixi el teatre i qualsevol activitat cultural com a servei públic, malgrat tenir-ne les consideracions teòriques però de cap manera les bases econòmiques i polítiques necessàries.

Per altra banda, una estructura tan feble com és la de la xarxa cultural existent, fa que també els fets d'activitat cultural encara siguin molt sensibles a l'existència de les grans «patums» culturals de torn que manipulen certa manera la cultura i concretament el Teatre més enllà del necessari.

A la vista dels resultats d'aquesta primera Campanya de Teatre en tornarem a parlar.

J. Colomé

Una entrada difícil

L'arrencada dels nous equips municipals és la notícia del dia arreu de Catalunya i es va espigolant, a través de la premsa o dels comentaris dels propis afectats, que no és pas tan fàcil com podia semblar a molts. Passar d'una posició generalment teòrica i passiva a una altra d'activa i pràctica en el camp d'unes decisions de govern públic requereixi una reconversió d'una colla de pèlors i un reciclatge que necessita temps i solatge. I són molts centenars de persones que s'hi han trobat, la qual cosa dona al fet una projecció important.

Tots ens fem càrrec que a una ciutat gran com Barcelona això agafa una proporció difícilment mesurable per l'home del carrer; però també en els llocs més petits, i amb la deguda proporció, externament costa comprendre el problema.

Són les gangues d'unes eleccions democràtiques; és el difícil aprenentatge d'un govern que es desconeix en la seva intrínquilis íntima i d'uns mètodes democràtics que no estem acostumats a exercir. Per tot això no ens ha d'estranyar res del que passa, ni ens hem d'esverar davant de possibles relliscades o d'errors tàctics.

Recordo que en les passades eleccions legislatives era general el comentari de que tots els programes dels diferents partits s'assemblaven. Això també ha passat bastant ara: els diferents partits o les coalicions, o grups independents, presentaven unes alternatives municipals practicament coincidents; i és normal perquè els problemes greus són els mateixos i les solucions úniques, amb diferències de matis. Tot i això, un cop elegits els regidors, a l'hora de posar-se d'acord en treballar en tot allò que és el mateix apareixen boirositats, discrepàncies, recels, ambicions, etc. El pitjor que podria passar fóra el desànim. Convé molt saber mirar-ho amb perspectives de futur; la pròpia dinàmica de la vida municipal, que no es pot parar, que és una roda que gira incansablement, crearà els propis mecanismes estabilitzadors. La passió no acostuma a ser una bona consellera en casos així; fa molts pocs dies que s'han constituït els consistoris perquè tan la gent com els regidors s'hagin sabut adaptar a unes noves, i no sabem encara ben bé quines, circumstàncies i característiques dels nous governs municipals.

Hi ha un altre punt especialment delicat i paral·lel a l'abans esmentat. És el que els nous ajuntaments han de ser la cèl·lula viva que permeti estructurar i donar vida sana a la Catalunya autònoma. És un aspecte que no podem deixar de petja i que, amb clarividència, preveu el President de la Generalitat Provisional. També l'ha de preveure i exigir el poble; però la responsabilitat dels regidors —sigui quina sigui la seva ideologia política— és molta en aquesta circumstància històrica que els toca viure. Aquí la unitat dels catalans cal que sigui total.

La neteja, l'honestedat, la claretat, són factors immediats també; però la catalanitat, amics, ara que tots hem demanat la ràpida tramitació de l'Estatut és una urgència permanent. Valdria la pena un treball més pensat i llarg sobre el tema; aquestes quatre paraules només volen ser un punt de reflexió, ara que l'entrada de nova gent als ajuntaments és la illusió de tants per les moltes coses que cal fer; però d'elles n'hi ha que són prioritàries i indefugibles.

Martí Sunyol i Genís

En el millor emplaçament de Granollers

Venda d'Habitatge R. L.
Carrer Corró - Plaça J. Verdaguer

VISITI
qualsevol tarda de 4 a 8
el pis de mostra

Sr. Gómez - Telèfon 870 04 96

AL SERVEI DE LA INDÚSTRIA ELÈCTRICA DES DEL 1920

NOVA LLEI FISCAL

Llibres Miquelrius

Registre de Comptes

Models 15 - 58

Registre de Vendes

Models 16 - 24 - 44 - 59

Registre de Despeses

Model 9 o qualsevol llibre de columnes

Registre de Caixa-Bancs

Models 8 - 23 - 14 - 84

Altres llibres comptabilitat:

Ástra, R.H.C., Buffetts (per encàrrec)

ELS TROBAREU A

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

som

Auto-Escola

CANO

avlat ens coneixerà per

Auto-Escola

SCALEXTRIC

locals climatitzats · sala de biblioteca ·

bar · música ambiental · sala de teòriques

cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29

aviat, una nova secció al

Carrer Roger de Flor, 57

GRANOLLERS

Ficció, «S» i Bogart

Aquesta setmana el Majèstic és el reiame de la ficció «Made in U.S.A.». Poítica-ticció per una banda amb «Objetivo Patton» i ciència-ficció per l'altra amb «Viaje alucinante». La primera és la típica producció americana «multidòlar» plena de noms coneguts encapçalats per la nord-americana d'adopció Soia Loren i està basada en la fosca mort del famós general i amb un embolic de milers de dòlars pel mig. Pel·lícula plena de peripècies que es veu amb agrat sempre i quan vagis al cine solament a passar l'estona. El complement, «Viaje alucinante» d'en Richard Fleisher, té més qualitat i imaginació que l'anterior: Un grup de científics es redueix a una mida microscòpica i entra dins del cos d'un altre científic. Aventures envoltades de globus roigs, teixits pulmonars, etc. És força interessant.

La primera «Emmanuelle-Kriestel» va originar una sèrie de «S» que ràpidament varen passar del color blanc al groc passant pel cafè amb llet. D'aquestes últimes arriba al Mundial «Emmanuelle Negra» que com totes les altres de la llista, deu com mínim, pot plaure als seus admiradors. Complementa el programa un Comencini («Pau, amor y fantasia» (53), «Todos a casa (60) etc.): «La mujer del domingo» amb un repartiment de luxe: Jean-Louis Trintignant, Jacqueline Bisset i Marcelo Mastroiani. Malgrat que en Co-

mencini comença a ésser revaloritzat per la crítica francesa jo no tinc massa esperança en aquest film. En els Principal ens trobem altre vegada amb una setmana partida. Dilluns, dimarts i dimecres veurem «La faute de l'Abbé Mouret» d'en Georges Franjú. És una llàstima que els anys passats es deixin sentir tant en l'obra d'un director que havia donat al cinema títols con «Judex» (63), «La tête contre les murs» (58), «Les yeux sans visage» (59), «Thérèse Desquegroux» (62) i «La sang des bêtes», un curt admirable. En els altres dies es projectarà «Catch 22» d'en Mike Nichols («Conocimiento Carnal», «El Graduado», etc.), que ens arriba, com no, amb retard però encara plena de sàtira i crítica sobre la vida militar. Recordeu M.A.S.H.?

En l'Àstòria, una «S», «Laura» i un desgraciat film d'en Ricard Quine, «W. Suspense más allá de las palabras».

En el Museu continua el cicle Humphrey Bogart i fent-hi referència un haig de dir que a la llista de títols a projectar que vaig donar la setmana passada hi sobra «El Tesoro de Sierra Madre» (mea culpa) i la pel·lícula que completa les set és «El Ultimo refugio» d'en Raoul Walsh.

Atenció. — La propera setmana en el Mundial «El Diputado», de Eloy de la Iglesia.

Jaume Ortuño

Agenda

Teatre

Dissabte, 28 - nit, a un quart d'onze
Sala d'Actes de l'Institut

Els llits de Valldemossa
per Col·lectiu d'Actors Manresans

Cinema

ASTORIA

Laura

Suspense más allá de las palabras

MAJESTIC

Objetivo Patton

Viaje alucinante

MUNDIAL

Emmanuelle negra

La mujer del domingo

PRINCIPAL

Catch-22

SALA SANT ESTEVE - club infantil

Amigos hasta la muerte

Exposicions

Museu de Granollers

Feces del museu

Com es fa un llibre?

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

J lcart

Exposició de Pintures

A B, Galeria d'Art

Sala A - Josep Lluís Pascual

Pintures i dibuixos

Sala B - Bernat San Juan

Pintures i dibuixos

Caixa d'Estalvis de Sabadell

A Poblet - Exposició d'olis

Caixa d'Estalvis Laietana

Fazal Hussain - artista

Dissabte, 28

Futbol

Camp C. E. Granollers

Tarda a les 3 - Benjamins

Granollers - Bigues

A les 5 - Juvenils

Granollers A - Júpiter

A les 6,30 - Veterans

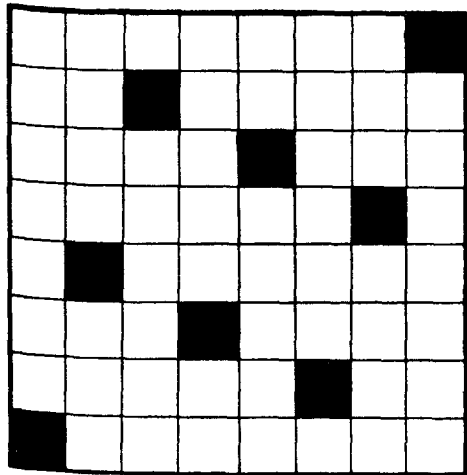
Granollers - Guitart Sta Coloma

Diumenge, 29

Matí, a les 11,45

Granollers - C. F. Lloret

Mots encruats - 18 • Quico

HORIZONTALS

1. Convertir en prat. — 2. Quaranta-nou. Comunicaràs. — 3. Trofeu. Corrent d'aigua. — 4. No cristallitzada. Consonant. — 5. Oxi-

gen. Gèrmens infecciosos. — 6. Peix comestible. British Overseas Airways Corporation. — 7. Fer una cosa de no res. Mig tren. — 8. Europa i Àsia.

VERTICALS

1. Al revés, País dels croates. — 2. Metall gris molt pesat. Al revés, època. — 3. Réamur Seguit del 5-V. Comissió permanent granollerina. — 4. Al revés, encesa d'ira. Al revés, déu egipci. — 5. 501. Vegi's el 3-V. — 6. Enderroc. Sud. — 7. Raig. Assassini. — 8. Al revés, arma de foc antiga.

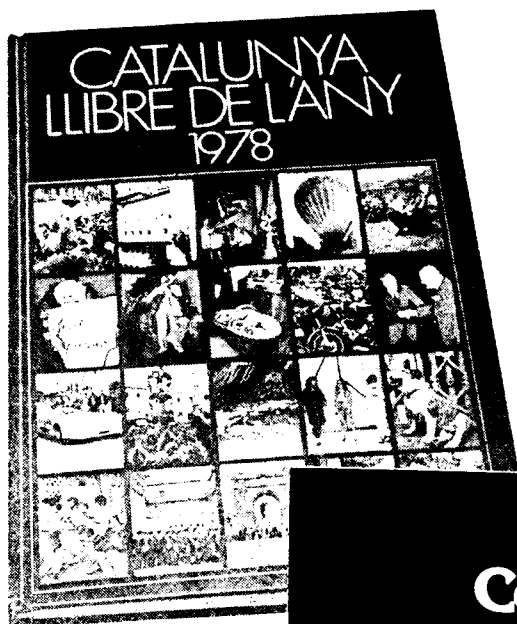
SOLUCIÓ AL NÚMERO ANTERIOR

H.: 1. Sant Jor. — 2. Es. IRIDA. — 3. Roma. CIT. — 4. Brinda. E. — 5. I. Caires. — 6. Llà. aorP. — 7. Licor. Ra. — 8. Silícic.

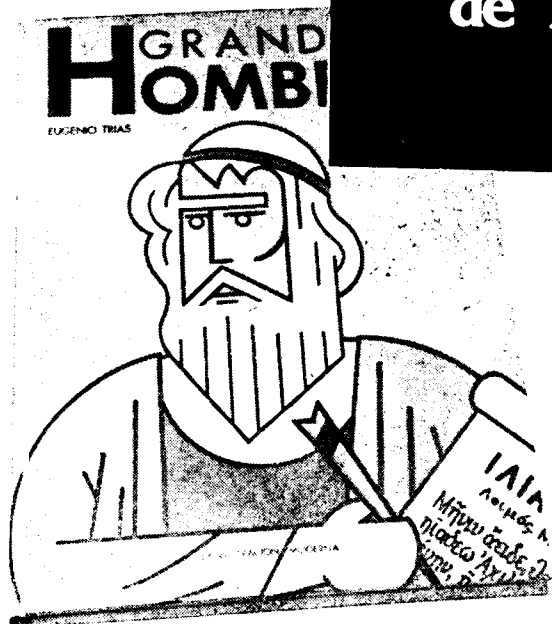
V.: 1. serbiL. — 2. asoR. Lis. — 3. N. Micaci. — 4. Tiana. oL. — 5. Jr. Diari. — 6. óicarO. C. — 7. rdi. erri. — 8. atespaC.

Foto Battle

Revelat de color fet per KODAK

**Celebri
la Diada del Llibre
amb aquests llibres
de "la Caixa".**

Diada del Llibre

del 20 al 30 d'abril

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**

BASES

Hi poden concursar els nois i noies fins a l'edat de 16 anys

El tema a escollir és completament lliure

Cada concursant pot participar fins a 5 fulls,
que poden ser 5 historietes diferents
o bé una de llarga de dos, tres, quatre o cinc fulls

Els còmics-historietes han d'ésser il·luminats amb color

El text descriptiu es pot posar al peu dels
requadros o dins els mateixos en forma de globus
i ha d'estar redactat en català

Tots els participants seran obsequiats amb llibres
i revistes CAVALL FORT

Als autors dels treballs més destacats s'els farà
lliurament d'un valuós lot de llibres

Les historietes seran exposades,
el diumenge dia 13 de maig al Casal Pompeu Fabra,
matí d'11 a 1 i tarda de 6 a 8

Els obsequis i premis seran lliurats
en el transcurs de la Festa Infantil, que es celebrarà
després de la Inauguració de l'Exposició

Els treballs s'han de dipositar, fins al dia 10,
a la bústia del Casal Pompeu Fabra,
Santa Elisabet 16 - Granollers

Concursant

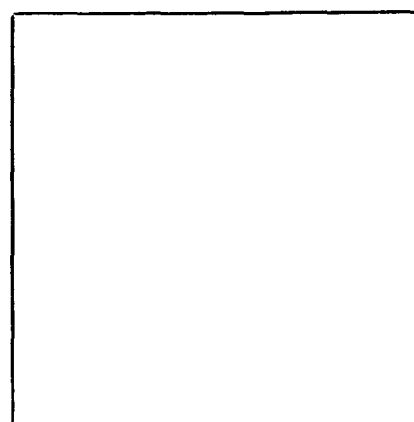
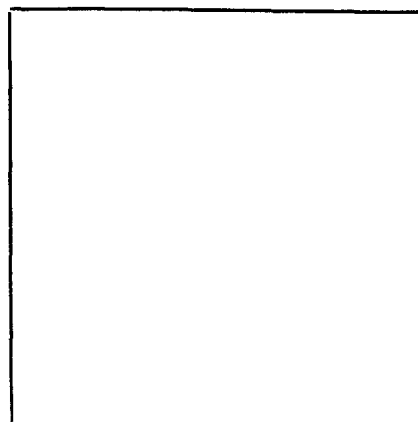
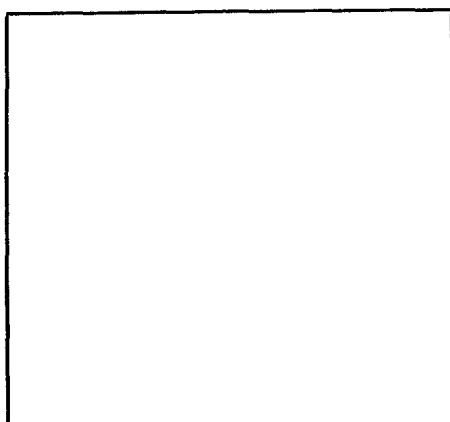
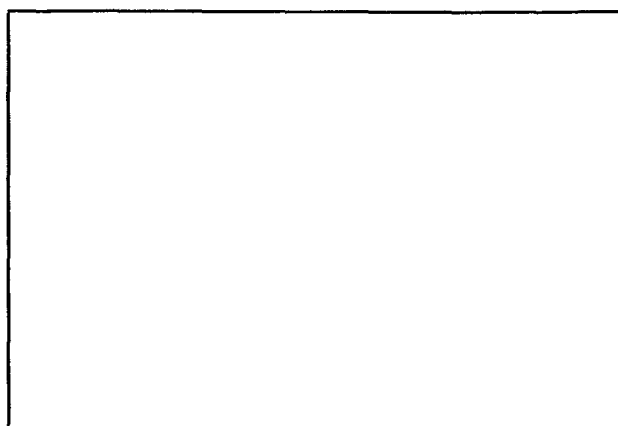
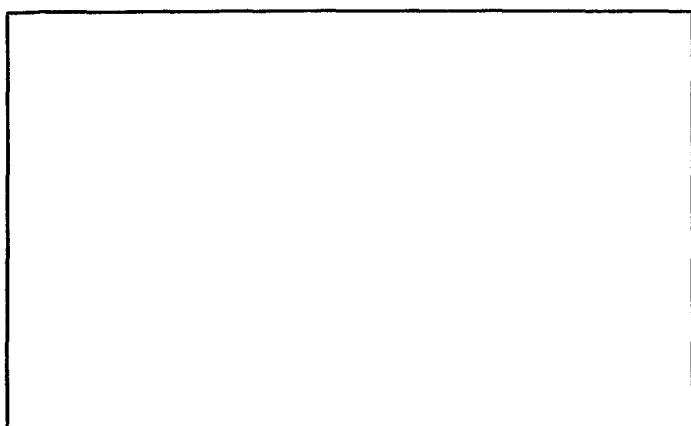
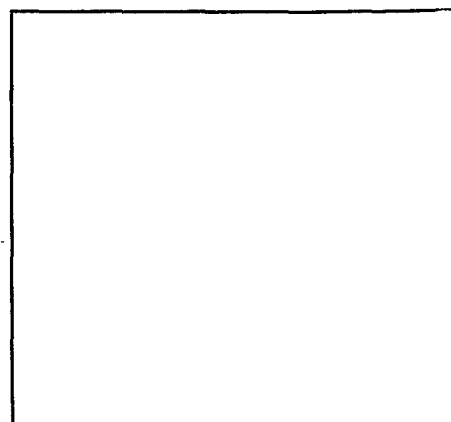
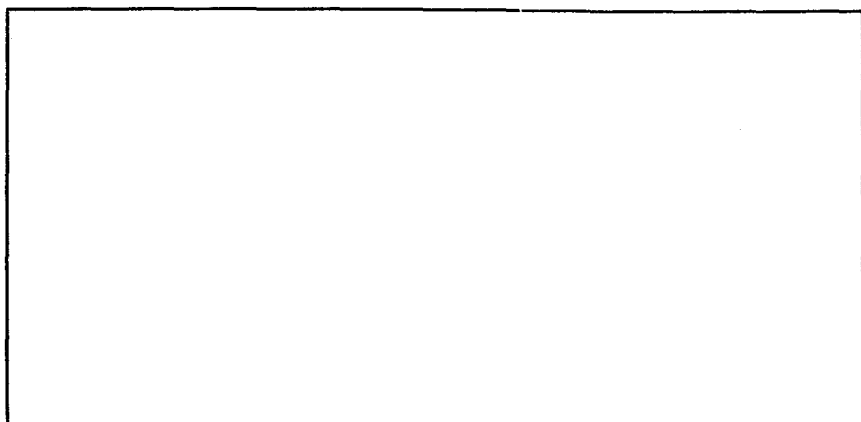
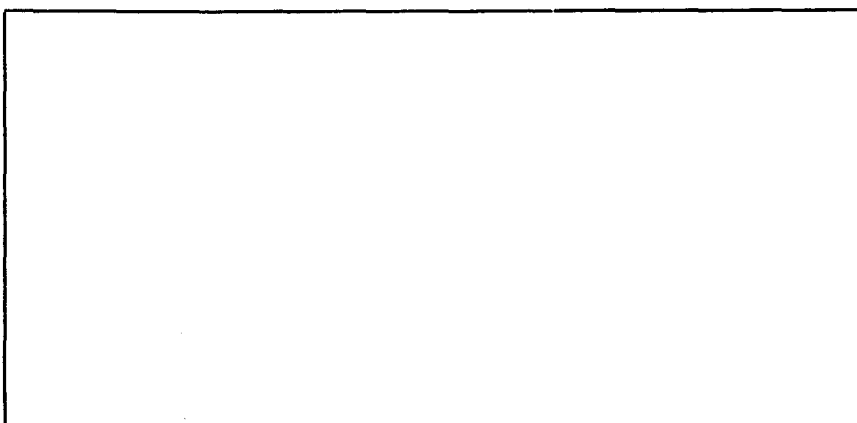
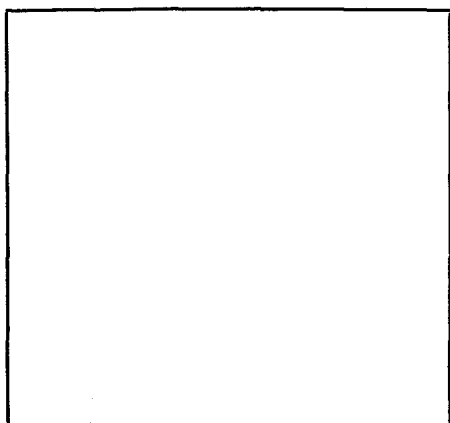
Nom i cognoms

Carrer/Plaça

Població

Edat anys

Firma,

ENQUESTA
CONCURS

PlaçaGran
Publicació
Granollers

TRIEM ENTRE TOTS LA MILLOR BIBLIOTECA!

Amb la col·laboració de tots els lectors de PLAÇA GRAN volem fer el «ranking» de les 50 obres cabdals de la Llengua Catalana.

Per començar, PLAÇA GRAN en proposa quaranta:

☐	1	LLIBRE DÉVAST I BLANQUERNA de R. Lull	☐	31	LA TEORIA DELS COSSOS de G. Ferrater
☐	2	L'ATLANTIDA de Jacint Verdaguer	☐	32	LA FAM de J. Oliver
☐	3	TIRANT LO BLANC de Joanot Martorell	☐	33	ELS VELLS de I. Iglesias
☐	4	LA TRADICIO CATALANA de J. Torras i Bages	☐	34	LA MUNTANYA D'AMETISTES de Guerau Liost
☐	5	NOTICIA DE CATALUNYA de J. Vicens Vives	☐	35	FANNY de Carles Soldevila
☐	6	L'AUCA DEL SR. ESTEVE de S. Rusiñol	☐	36	NOSALTRES ELS VALENCIANS de Joan Fuster
☐	7	SOLITUD de Víctor Català	☐	37	EL LLIBRE DE LES DONES de J. Roig de Corella
☐	8	DONA DE PRES de Teresa Pàmies	☐	38	EL SOMNI de Bernat Metge
☐	9	PINYA DE ROSA de Joaquim Ruyra	☐	39	ELS PASTORETS de J. M.ª Folch i Torres
☐	10	LA FERIDA LLUMINOSA de J. M.ª de Sagarra	☐	40	LO CATALANISME de V. Almirall
☐	11	LA PELL DE BRAU de Salvador Espriu	☐	41	
☐	12	LA BEN PLANTADA de Xenius	☐	42	
☐	13	EL FERRER DE TALL de Serafí Pitarra	☐	43	
☐	14	LAURA A LA CIUTAT DEL SANTS de M. Llor	☐	44	
☐	15	LA NACIONALITAT CATALANA de E. Prat de la Riba	☐	45	
☐	16	HOMENOTS de Josep Pla	☐	46	
☐	17	LES ELEGIES DE BIERVILLE de Carles Riba	☐	47	
☐	18	CRÒNICA de Ramon Muntaner	☐	48	
☐	19	LA PLAÇA DEL DIAMANT de M. Rodoreda	☐	49	
☐	20	ELS SOTS FERESTEGS de R. Caselles	☐	50	
☐	21	TERRA BAIXA d'Àngel Guimerà	☐	51	
☐	22	EL COSTUMARI CATALÀ de Joan Amades	☐	52	
☐	23	EL TESTAMENT de X. Benguerel	☐	53	
☐	24	AVUI ES PARLA DE MI de M. de Pedrolo	☐	54	
☐	25	LA PRIMERA HISTÒRIA D'ESTHER de S. Espriu	☐	55	
☐	26	LA FEBRE DE L'OR de N. Oller	☐	56	
☐	27	MORT DE DAMA de Vilallonga	☐	57	
☐	28	CURIAL E GÜELFA Anònim	☐	58	
☐	29	ELS ALTRES CATALANS de F. Candel	☐	59	
☐	30	EL POEMA DE NADAL de J. M.ª de Sagarra	☐	60	

COM PARTICIPAR-HI

- El Concursant ha de comunicar la seva proposta de cinquanta obres, ja sigui marcant amb una X les que cregui convenientes de la nostra proposta i afegint-ne, les que segons el seu criteri caldria que hi figuressin.
- No cal dir, que pots proposar-ne cinquanta de totalment diferents a les proposades per **Plaça Gran**.
- El dia 19 de Maig del 79 hom tancarà la recollida de propostes.
- **Plaça Gran** premiarà amb un lot de llibres de 5.000 pessetes els tres concursants que endevinin la llista dels 50 llibres més votats.
- Si no hi ha cap encertant es premiarà la proposta que si acosti més.
- En cas d'empat es resoldrà per sorteig.

Concursant

Nom i cognoms

Carrer/Plaça

Població

Edat..... Professió

Firma.

Plaça Gran

GRANOLLERS

